

ג'ודי ברנס, בת למישפחה מרובת-

ילדים מטריפולי התיידדה עם נכדו

של מלך לוב המודח ועם שחקן

הקולנוע המצרי עומר שריף

הוא גר בשיכון טונים שבבאר-יעקב, סמוך למעברת נצר-סירני. זה היה רומן אפל-טוני ויפהפה, שהופסק כשנשלחתי לקיץ בוץ שובל כדי להשלים את חוק לימודיו.

גפן והאהבה

האמיתית

אני כנראה נראית לא רע, כי מחזר רים, ברוך השם, אף פעם לא חסרו לי.

קפה קליפורניה של אייבי נתן קלט אר-תי באהבה. הסתובבתי בחברת כל אנשי הבמה והקולנוע. כולם היו ידידי. כל הדי-מפורסמים למיניהם. היו מסיבות נהדרות שנמשכו כל הלילה. קצת קשה להאמין, כשרואים את השיעמום הגדול של העיר הזאת היום, אבל אז היה מה לעשות בתל-אביב.

באותה תקופה פגשתי את יהונתן גפן. אז הוא רק הגיע העירה והתחיל להתפרסם. לא ידעתי מיהו, ולא הכרתי את הייחוס המשפחתי שלו. הוא נראה לי סתם ילד נחמד שהסתובב תמיד עם רשימת שירים ביד. לא לקח לי הרבה כדי לגלות שהדוד שלו הוא משה דיין. כמה פעמים גם נסענו לנהלל. היתה בינינו אהבה אמיתית. היינו רבים בשירים. הוא היה כותב לי שירים, ואני הייתי עונה לו בשירים — להבדיל.

בן המלך והענייה

הרומן עם יהונתן נגמר כשהוא נסע ללמוד בלונדון. הוא חשב שהוא נוסע לשנתיים, ואני לא הייתי מוכנה להתחמם ליד התנור במשך כל הזמן הזה. אחרי שהוא נסע, המשכתי להסתובב עם החבר רים שלו, רוזי ברקאי כתב שידורי ישראל וקובי עופר, הבן של אברהם עופר שרי השיכון.

כל הזמן המשכתי לדגמן ולהצטלם. כל שנה היו מטרידים אותי בהצעות להשתתף בתחרויות יופי, אבל לי זה נראה ריק מכדי שאתעסק בו. אחרי-כך הכרתי בחור צרפתי בשם גור-ברט, יהודי, חתיך לא-נורמלי שהסתובב בארץ. ארבעה ימים אחרי שהכרתי אותו, תו, הציע לי נישואין. למרות שגורברט היה רופא צעיר ממישפחה יהודית אצילה, נראתה לי ההצעה פזיזה, או דחיתי אותה, בפריס נפגשתי עם הוריו, ואחרי שלר-שה שבועות התארסנו. אבל שבועיים לפי-ני החתונה ארזתי את המזוודות וחזרתי ארצה. הסתבר לי, שלמרות הייחוס, גור-ברט הוא מהמר מכור, שבילה יותר זמן ליד שולחן-הרולטה מאשר ליד.

אומץ וחוצפה

צברית

כשחזרתי ארצה, עבדתי כדוגמת-נית-בית בבתי-חרושת. ואז קיבלתי הצעה מחברה לדוגמנות במילאנו. מסתבר שאנשי החברה ראו צילומים שלי וצילם יד. החברה שלחה לי צילום ואני מצאתי את עצמי זרה מאד, כי לא-ערב ראשונה בדעתי להיכנס ל-בב.

היא תמיד לבושה בגדים יקרים, על פי מיטב האופנה האחרונה. מניה היפות מאופרות בקפידה, וגם ארנקה ונעליה עשויים עור משובח.

בארץ מכירים אותה כנערת-זוהר, בת-לווייתם הקבועה של האנשים היפים. היא גם דוגמנית צילום מבוקשת ומנהלת בוטיק.

לאיש מבין הרואים אותה קשה להעי-לות על הדעת כי הנערה, הנראית כל כך מעוגנת בנוף הדיזנופמי, גדלה בעצם, ביחד עם שמונה ילדים נוספים בבית, במע-ברת נצר סירני.

עוד בילדותה החליטה ג'ודי שחייה יהיו קלים מאלה של הוריה, ומאז היא נמצאת במירוץ אל צמרת החברה ה-גבוהה.

אחרי שהצליחה בארץ והיתה ידידתו האישית של המשורר יהונתן גפן, נסעה לאיטליה והסתופפה בחברתם של כל המי-ומי האיטלקיים. בין השאר היתה, לדבריה, ידידתם האישית של כוכבי הקולנוע המצרי עומר שריף, ושל שריף סנוסי, נכדו של אידריס, מלכה המודח של לוב.

מספרת ג'ודי ברנס:

נודדתי שביעית מתוך תישעה יל-דים, למישפחה ממוצא לובי. שנות ילדותי עברו עלי במעברת נצר-סירני, שליד הקיבוץ. במשך שמונה שנים למדתי בבית-הספר הדתי המחמיר בית-יעקב, ר-הייתי אדוקה מאד. את מרבית זמני ביי-ליתי באמירת תפילות. מישפחתי, שהיא מסורתית אם כי לא מחמירה, כינתה אותי בבדיחות הדעת "הדתייה", כינוי שדבק בי עד היום.

את תקופת האדיקות שלי סיים הזמר דודו אלהרר, שהיה החבר הראשון שלי.